

ARONAS

Aronas pagasta
pārvaldes
izdevums

Nr. 86
SEPTEMBRIS
2016

PAGASTA VĒSTIS

Jauno mācību gadu uzsākot

Jauno, skolas vēsturē 93. mācību gadu Kusas pamatskolā šogad uzsāka 6 pirm-klasnieki, kurus draudzīgi pavadīja 12 devītās klases audzēkņi. Iepazināmies arī ar kuplu jaunpienācēju pulciņu – 5 bērniem no citām skolām. Zinību dienas svētkos skanēja kopīgi dziedātas dziesmas: valsts himna, „Dar’ man, tēvis, pastaliņas!”, „Vēl ir laiks“. Pasākumam īpašu pārsteigumu sagādāja Valsts radio un televīzijas centra pārstāvji ar vadītāju J. Boktu priekšgalā. Viņi atklāja platjoslas interneta pieslēgumu mūsu skolā un uzskatāmi nodemonstrēja jaunās iespējas. Notika tiešsaistes sazināšanās (abpusējs attēls un skaņa) ar satiksmes ministru U. Auguli, kurš klātesošos sveica Zinību dienā un vēlēja paspēt gan apgūt tehnoloģijas, gan neaizmirst bērņībai piederīgās blēņas. Tūlīt pēc tam notika vēl viens tiešsaistes sakaru seanss – ar Liepājā mītošo grupas „Musiqq” solistu Emīlu Balceri. Dziedātājs atcerējās savus skolas gadus un noorganizēja kopīgu sadziedāšanos dziesmā „Normāli čaļi”. Īpaši sajūsmināti bija 2. klases skolēni – tieši ar šo dziesmu viņi uzvarēja pagājušā mācību gada skolas „Popielā”. Ciemiņi bija parūpējušies arī par saldu pārsteigumu – četriem milzīgiem kliņģeriem, kuri kopā veidoja vārdu „Ātrs”, jo turpmāk mūsu skolā būs viens no valstī visātrākajiem interneta pieslēgumiem.

Dienas turpinājumā notika skolas vecāku kopsapulce, kurā direktors dalījās pārdomās par galvenajiem uzdevumiem, interešu izglītības piedāvājumu, skolas pasākumiem. Šī gada realitāte būs vairākas apvienotās klases. Tajā pašā laikā skolā pēc 4 gadu pārtraukuma atkal būs skolēni visās deviņās pamatskolas klasēs. Izmaiņas notikušas arī skolotāju sastāvā: sākumskolā nebūs I. Ikaunieces, mūzikas skolotāja būs L. A. Noviča. Saimnieciskajā darbā izmaiņas notikušas skolas ēdnīcā: apvienošana ar bērnudārza „Sprīdītis” ēdnīcu nozīmē visu ēdināšanas pakalpojumu pārcelšanu uz skolas ēdnīcu, kur turpmāk strādās arī līdzšinējā bērnudārza pavāre V. Groza.

Lai mums visiem interesants un priecīgs mācību gads!

Agris Sārs,
Kusas pamatskolas direktors

*Mēs tiekamies laikā,
Kad rudens ar krāsainām
Dālijām vasaru skauj,
Kad vējmāte staigā un,
Birdinot asaras,
Pēdējās rožlapas rauj.*

*Mēs tiekamies laikā,
Kad ezis uz adatām
Sarkanu ābolu nes,
Kad dzērves jau klaigā,
Tā aiznesot līdzī sev
Dziesmu no dzimtenes.*

(I. Vīksniņa-Driķe)

*Iesēj labestību dārzā,
Lai tā vairojas un aug.
Silta tā kā saules diena
Apmīlota neaizaug.*

*Izcep mīlestību maizē,
Ēdot labestība augs.
Dāsni dalot maizes klaipu,
Viņa vairošies kā raugs.*

*Iedod labestību bērnam līdzī,
Kad uz skolu iet,
Lai caur viņa mīlestību
Labestība tālāk iet.*

*Gan caur sēto, gan caur cepto
Labestība augot briest.
Tas, ko bērnam līdzī dosi,
Vairojoties ļaudīs ies.*

(Inta Vīksniņa-Driķe.)

Vislabākā vieta uz pasaules, kur dzīvot, mīlēt un strādāt – ir Latvijā, mūsu mājās! Kur smaržīgākie āboli septembrī krīt, kur spožākās zvaigznes debesīs spīd. Un rupjmaizes rīka spēku dod, pāri zemei bērnu smieklus sijānot.

1. septembris ir svētki visiem mums – vecākiem, vecvecākiem, bērniem un skolotājiem.

Ģimene sniedz bērnam maizes rīcieni, kas dod spēku, mīlestību, kas sniedz pamatu visai dzīvei, un rūpes, kas dāvā drošības sajūtu.

Skolotāji velta bērnam uzmanību, kas attīsta bērna spējas, pamudina uzdrīkstēties realizēt talantus, paver ceļu uz iespējām un durvis uz pasauli!

Mūsu nākotne ir mūsu bērni! Tādēļ iesim roku rokā – ģimene un skolotājs, lai ieguldītu nākotnē pašu labāko, ko spējam!

**No sirds sveicam 1. septembra svētkos – Zinību dienā –
Aronas pagasta ļaudīs, katru ģimeni, bērnu un skolotāju!**

Pirmsskolas izglītības iestādes „Sprīdītis” kolektīvs
Sveiciena teksta autore Inguna Roga-Saulīte

1. un 9. klases skolēni.

No informācijas Kusas pamatskolas skolēnu vecākiem 2016./2017. m.g. sākumā

*Ar sasārtušiem vaigiem,
uz skolu dodas pirmklasnieks.
Ar soli svinīgu
un rokās ziediem,
ko savai skolotājai sniegs.
Tam ceļā gadās
kastāņi un zīles,
tam sauleszaķis garām skrien,
Līdz galvā pazib
vilinoša doma –
uz skolu iešu citudien.
Man jāsalasa
kastāņi un zīles,
man sauleszaķis jānotver.
Skan mamma balsis
it kā no debess dzīles –
tev skolas durvis jāatver.
Tur bērnu daudz
un skolotāja smaida –
ir šogad jā sāk mācīties.
Cik labi gan,
ka mamma nepalaida
ar sauleszaķi draiskoties!
(V. Kokle-Līviņa)*

Kusas pamatskolas gada galvenie uzdevumi

1. Attīstīt izglītojamo lasītprasmi.
2. Pilnveidot mācību portāla „uzdevumi.lv” izmantošanu.
3. Izzināt dzimtu un māju vēsturi, veicinot skolēnu piederības sajūtu ģimenei un tuvkārtnei.
4. Pilnveidot individuālo darbu ar skolēniem.
5. Realizēt *Nordplus Junior* jauniešu apmaiņas projektu „Darīsim kopā!” 6. – 7. kl..

Mācību gada iedalījums. Skolēnu brīvdienas 2016./2017. mācību gadā

1. semestris: 01.09.2016. – 21.12.2016.
2. semestris: 05.01.2017. – 31.05.2017.
(1. – 8. klasēm)
9. klasei mācību gads beidzas 09.06.2017.

Skolēnu brīvdienas:

1. Rudens –
no 24.10.2016. līdz 28.10.2016.
2. Ziemas –
no 22.12.2016. līdz 04.01.2017.
3. Pavasara –
no 13.03.2017. līdz 17.03.2017.
4. Vasaras –
no 01.06.2017. līdz 31.08.2017.

Interesešu izglītības piedāvājums Kusas pamatskolā 2016./2017. m.g.*

1. Tautisko deju pulc. 1. – 3. kl., – vadīt. I. Ļubovicka
2. Teātra pulciņš 1. – 9. kl. – vadīt. L. Vanaga
3. Vizuālās mākslas pulc. 1. – 9. kl. – vadīt. A. Sārs
4. Kokapstrāde 1. – 9. kl. – vadīt. A. Jansons
5. Jauno ceļu satiksmes dalībnieku (CSD) pulc. 1. – 5. kl. – vadīt. A. Sārs
6. Sporta spēļu pulciņš 2. – 9. kl. – vadīt. A. Caune
7. „Mazā veselības skola” 1. – 4. kl. – vadīt. A. Caune
8. Radošā darbnīca 5. – 8. kl. – vadīt. V. Frīdvalde
9. Projekts „Darīsim kopā!” 6. – 7. kl. – vadīt. I. Sāre
10. „Tava iespēja”(uzņēmējdarbības pamati) 2. – 9. kl. – vadīt. V. Frīdvalde
11. Keramikas pulciņš 1. – 9. kl. – vadīt. J. Seiksts
12. Mazpulki 1. – 9. kl. – vadīt. B. Beķere
13. Dambrete, šahs 1. – 9. kl. – vadīt. A. Sārs

*Skolēns tiek uzņemts uz vecāku iesnieguma pamata / Katrai nodarbībai atsevišķs iesniegums!

Tautskolas un brīvā laika centra piedāvājums jebkuram iedzīvotājam

Dažādas neformālās izglītības nodarbības pēc ikmēneša plāna (floristika, angļu valoda, keramika, māksla, mūzika, tradīcijas, sporta pasākumi u.c.).

Atbalsta pasākumu piedāvājums 2016./2017. m.g.

1. Pagarinātās dienas grupa 1. – 4. kl. skolēniem.*
2. Logopēda nodarbības.
3. Individuālas konsultācijas mācību priekšmetos.

* Skolēns tiek uzņemts uz vecāku iesnieguma pamata

Skolēnu ēdināšana

Valsts apmaksātas siltās pusdienas visiem 1. – 4. kl. skolēniem un Madonas nov. pašvaldības apmaksātas visiem 5. – 9. kl. audzēkņiem uz vecāku iesnieguma pamata* no 05.09.2016.

* Iesniegumu veidlapas 5. – 9. kl. tiks izsniegtas katram skolēnam. Vecāku (aizbildņu) parakstītas, tās jāatsūta uz skolu.

Programma „Skolas piens” 1.– 9. kl. no 05.09.2016./ Programma „Skolas auglis” 1. – 9. kl. sāksies no 2016. g. novembra.

Skolēnu pārvadāšana

Apmaksātu talonu sistēma norādītā maršrutā (izsniedz Aronas pagasta pārvalde), arī interesešu nodarbību apmeklējumiem Madonā.

Skolēnu līdzpārvalde „Varžu diķis”

Darbojas ievēlētie un aktīvākie audzēkņi. Pašreizējais līdzpārvaldes vadītāja – V. Šakina, 9. kl.

Skolas padome

Darbojas pa vienam ievēlētām vecāku pārstāvim no katras klases, vadītāja A. Pūce-Freja – Kārļa un Madaras mamma.

Tuvākie pasākumi skolā ar skolēnu līdzdalību

Septembris SKOLĀ: Pārgājieni 09.09./ Sporta diena 07.09./ Drošības nedēļa 05. – 10.09./ Dzejas dienas/ Miķeļdienas tirgus 29.09./ Skolotāju diena 30.09.

E-klase, skolēnu kavējumu pieteikšana, dienasgrāmatas

Skolas dokumentācija darbojas skolvadības sistēmā „e-klase”. E-klasē vecākiem iespējams pieteikt arī bērnu kavējumus, kā arī veikt cita veida saziņu ar skolu un pedagogiem.

Skolas kavējuma gadījumā vecāku (aizbildņu) pienākums ir par katru gadījumu paziņot

klases audzinātājam.

Katram skolēnam obligāta dienasgrāmata (skola nodrošina!), kas kalpo kā saziņas forma starp skolu un ģimeni.

Kontakti, informācija

Skolas e-pasta adrese: kusasskola@madona.lv

Skolas tālruni: 64829855; 28347743 (ikdienā pie direktora)

Skolas mājas lapa: www.kusasskola.mozello.com

Pēc <http://kusasskola.mozello.lv/vecakiem/>

Varbūt interesē, ko māca

Kusas skolotāji?

Agris Sārs – vizuālo mākslu

Agnese Caune – sportu

Ilona Sāre – latviešu valodu, literatūru, vada jauniešu apmaiņas projektu 6., 7. klasēm

„Darīsim kopā!”

Ērika Pūce – ģeogrāfiju, ķīmiju, dabaszinības, sociālās zinības

Andris Jansons – fiziku, informātiku, mājturību zēniem

Inese Briška – vēsturi, bioloģiju, krievu valodu

Inese Skraustiņa – angļu valodu

Aina Spūle – skolas bibliotekāre, māca latviešu valodu

Zaiga Stupāne – matemātiku 5. – 9. klasēs

Vīta Frīdvalde – sākumskolas priekšmetus 2. klasē, mājturību 5. – 9. klašu meitenēm

Iveta Ļubovicka – sākumskolas priekšmeti 1. – 3. klasēs, matemātiku, vizuālo mākslu, rokdarbi 4. klasē.

Iveta Kaparkalēja – logopēde,

„1. Stāvs” vadītāja

Laila Anta Noviča – mūziku.

Šo mācību gada Kusas pamatskolā uzsāk 71 skolēns. Pamatskolas direktors – Agris Sārs, direktora vietniece mācību un audzināšanas darbā – Ērika Pūce

1. klasē – 6 skolēni, 3. klasē – 6 skolēni – šīm apvienotajām klasēm audzinātāja Iveta Ļubovicka.

2. klasē – 10 skolēni, audzinātāja Vita Frīdvalde

4. klasē – 12 skolēni, audzinātāja Ērika Pūce

5. klasē – 1 skolēns, 6. klasē – 8 skolēni – apvienoto klasi audzina Ilona Sāre

7. klasē – 14 skolēni – audzinātāja Inese Briška

8. klasē – 2 skolēni un 9. klasē – 12 skolēni – apvienoto klasi audzina Inese Skraustiņa

„Darīsim kopā!”

„Darīsim kopā!” („Let's act together!”)

ir Kusas pamatskolas jaunā *Nordplus Junior* projekta nosaukums. *Nordplus* ir Ziemeļ-

valstu programma, kas finansē dažādus, tai

skaitā jauniešu apmaiņas projektus. Tas būs kā mūsu Baltijas ceļš, jo projekta koordinators ir no Lietuvas, Klaipēdas proģimnāzija, partneri esam mēs no Latvijas un jau iepazītā Tartu *Mart Reinik* pamatskola no Igaunijas. Dalībnieki būs 12 – 15 gadīgu jauniešu grupas. No mūsu skolas projekta darbos iesaistīsies brīvprātīgie sestklasnieki un septītklasnieki.

Projekta galvenais jautājums: kā kvalitatīvi pavadīt brīvo laiku? Jaunieši visās skolās pētīs brīvā laika pavadīšanas iespējas, domās un izmēģinās jaunas, interesantas nodarbes, piedalīsies *Skype* sarunās ar partneriem, veidos video filmas „Apstājies. Padomā. Rīkojies.” par brīvo laiku, rakstīs projekta *blogu*, gatavos prezentācijas par izpēfīto un savām valstīm, mācīsies kaimiņvalstu valodu svarīgākos teicienus, pārstāvēs savu valsti un uzņems ciemiņus pie sevis. 2017. gada martā visi uz nedēļu satiksies Klaipēdā, 2017. gada oktobrī pie mums, bet 2018. gada martā viesosies Tartu. Jauniešiem būs iespēja ne vien iepazīt partneru skolas un dažādus apskates objektus, piedalīties jautrās un saistošās aktivitātēs, bet arī dzīvot viesģimenēs, iegūstot pavisam jaunu pieredzi.

Vienlaikus jaunieši iepazīsies ar to, kā rakstīt un īstenot projektus, kas mūsdienās ir ļoti būtiska dzīves prasme.

Lai veicas! Sēkmēs! Ūnn kaasa!

Ilona Sāre,

projekta vadītāja Kusas pamatskolā

MC „1. stāvs” jaunumi

„Mans un Tavs brīvais laiks”... pārtapa par aizņemto pozitīvām emocijām piepildītu laiku!”

„Ja kādreiz skumji kļūst, uzdziedi – paliks viegāk!”

„Domāsim gaišas domas, tad arī tās piepildīsies!”

„Kas atsakās no visa, izņemto vislabāko, to arī iegūst!”

„Vienīgi kā nekad nebūs par daudz, ir mīlestība!”

„Ieraksti sirdī, ka katra diena ir labākā diena gadā! Paldies par „Jumtiņu”!”

„Dzīve ir ātrvilciens, no kura mēs izkāpjam pareizajā stacijā – MC „1.stāvs”!”

MC „1. stāvs” aktīvi strādāja visu vasaru, vien atpūšoties pēdējo augusta nedēļu. Vasaras darba ritmā jebkuram apmeklētājam bija iespējas izmantot visas pieejamās aktivitātes sava brīvā laika pavadīšanai, ko piedāvājam Mūzikas istabā, Virtuves stūrītī, Rotaļu istabā un MC „1. stāvs” telpās. Paldies manai čaklajai palīdzēšanai Lindai par aktīvu darbošanos NVA Jauniešu garantijas ietvaros!

Vasarā gan nebija laiks atpūsties, jo mums bija ļoti nozīmīga Madonas novada pašvaldības NVO projektu konkursa 2015 projekta „Aronas pagasta skatupunkti” („APS”) realizācija, kas ir ieviesusi dažādas korekcijas ikdienas darbā, jo gribās teikt: „Kas grūti nāk, tas labi nāk!”. Nu jau varam droši runāt par šī projekta rezultātiem, proti, ir uzstādītas vairākas tūrisma norādes uz Aronas pagasta skatupunktiem – Ciskānu ak-

mens krāvēns, Vālēnu ozoli, Lauteres pilskalns, A.Sāra gleznu galerija, Lielais Līdēris (tehnisku iemeslu dēļ pagaidām šī norāde vēl nav uzstādīta), kā arī izvietotas informatīvās plāksnes vairākos skatupunktos – Kusas muižas ēkai, Kusas estrādei, Lazdiešu/Jurcēnu kalnam, Vecozolu/Bruņinieku ozolam, Lauteres pilskalnam, Ciskānu akmens krāvēnam, Birānu dzirnavu ūdenskritumam, Līdēris Kristus piedzimšanas pareizturpinājums 4. lpp.

cīgo baznīcai, Skāķukalna kapiem, Dārznīcas pilskalnam, Vālēnu ozoliem. Projekta „APS” laikā aktīvi darbojās bērni un jaunieši, kā rezultātā ir tapušas vairākas interaktīvās spēles par Aronas pagastu – „Aronas pārīši”, „Kusapols”, „Aronas pulzes”, kuras piedāvājam radošajā darbnīcā Madonas novada piektajā Jauniešu dienas pasākumā.

„APS” – tāi esam pabeiguši, lai atbrīvotu vietu un aktīvu darbošanos jaunajam projektam „Aronas pagasts laikmetu griežos”, ko Madonas novada pašvaldībā NVO projektu konkursā 2016 iesniedza biedrība „ARONAS PĪLĀDZIS”. Projekta „Aronas pagasts laikmetu griežos” ietvaros veiksīm dziļāku Aronas pagasta vēstures izpēti, organizēsim vairākas tikšanās ar īpašiem cilvēkiem, kuriem ir ļoti liela dzīves pieredze vēstures jautājumos. Tā kā tuvojās Latvijas

100.dzimšanas diena, tad vēlamies izziņāt Aronas pagasta vēsturiskos notikumus 100 gadu griezumā – kāda ir bijusi Aronas pagasta veidošanās un dzīve cauri laikmetu griežiem. Ar šī projekta realizēšanu vēlamies panākt pēctecības principu projektam „Aronas pagasta skatupunkti”, lai vēl vairāk izziņātu savu dzimto vietu, iepazītu tās īpašos un cienījamos cilvēkus. Šajā projektā ir izvirzīti vairāki uzdevumi, piemēram, turpināt uzstādīt tūrisma norādes uz Aronas pagasta skatupunktiem, pilnveidot šo skatupunktu pieejamību, organizēt vairākas tikšanās ar dzīvesgudriem un dzīves pieredzes bagātiem Aronas pagasta ļaudīm „Iz-zini vēsturi Aronas pagastā!”. Kopīgi aktīvi darbojoties, izveidosim izstādi „ARONAS PAGASTS LAIKMETU GRIEŽOS”, kā arī izgatavosim dažāda veida suvenīrus par Aronas pagastu, bet projekta noslēgumā organizēsim pasākumu „Baltā galdauta svētki Aronas pagastā”. Šāds pasākums nav paredzēts tikai 4. maija svētku dienā, to var organizēt arī citā laikā, un kāpēc lai tas nebūtu kā projekta noslēgums gada nogalē?

Biedrībai „ARONAS PĪLĀDZIS” šī vasara bija jaunas pieredzes laiks, jo pirmo reizi organizējām bērnu un jauniešu nometni „Es te dzīvoju!”, kas tika realizēta Kusā, MC „I. stāvs” no 11. līdz 15. jūlijam. Nometnes mērķis un uzdevumi ir pilnībā sasniegti, jo nometnes laikā tika izgatavotas 16 koka kastītes (+ 1 paraugam),

izveidoti 4 dažādi maršruti spēlei „Slēpņošana”, lai iepazītu Kusu. Nometnes dalībnieki darbojās 4 radošajās darbnīcās – „Pīlādžiši” (gatavoja no Fimo masas ģerbonīšus ar

pīlādža ķekaru), „Manas mājas” (no dažādām kastēm veidojot mājas, tika izveidots ciemats „Es te dzīvoju!”), „Kusas gidi” (izveidoja interaktīvo spēli par Kusu angļu valodā), „Čaklās rokas” (koka kastīšu gatavošana). Šīs nedēļas laikā bērni ļoti lietderīgi pavadīja savu brīvo laiku, kopā darbojoties, lai labāk varētu iepazīt Aronas pagastu. Nometnes laikā tika veikti vairāki „Labie darbi” – pirmajā dienā iestādījām dienziendes pie Aronas pagasta tūrisma plāksnes, sakopām tās apkārtni, kā arī vienā no skatupunktiem – Cūkas kalnā tika izveidots „Foto rāmis”, kur ikviens var baudīt fantastisku skatu saullēktā un saulrietā.

Nometnē piedalījās 20 dalībnieki no 7 līdz 15 gadu vecumam, kā arī 4 brīvprātīgās jaunietes, kas bija palīgi nometnes četriem darbiniekiem – radošo darbnīcu vadītājiem, nometnes vadītājai un nometnes organizatorei. Nometnes laikā ikviens iepazīna vairāk Aronas pagasta interesantākos skatupunktus, ikviens ar savu darbošanos veicināja savu piederības sajūtu mūsu pagastam. Nometnes laikā dalībnieki apguva jaunas prasmes darboties ar kokmateriālu (kastīšu gatavošana), ar Fimo masu (pīlādžišu veidošana), pilnveidoja prasmi darboties gan individuāli, gan pāros, gan grupās (nometnes laikā darbojās 4 grupas – „Zilās kaijas”, „Pienenes”, „Sūnu mājas”, „Zaļie varduļēni”). Katru dienu nometne sākās ar Rīta apli, kura laikā dziedājām nometnes dziesmu „Ceļasoma”. Nometnes sākumā katram dalībniekam tika uzdāvināta auduma „tašiņa” ar nometnes logo, lai katru dienu to būtu ar ko piepildīt. Nometnes noslēgumā šo dziesmu dziedājām vecākiem, izmantojot arī MC „I. stāvs” Mūzikas istabas aprīkojumu (dažādus instrumentus).

Nometnes dalībnieki un darbinieki paši rūpējās par otrajām brokastīm – katru dienu gatavojām ēst (pirmdien – 3 veidu tostermaizes, otrdien – salātu gatavošana, trešdien – piknīks, ceturtdien – uzkodu diena, piektdien – noslēguma pasākumam vārījām uz uguns kura soļanku, cepām vafeles, pīrāgus, gatavojām saldējumu). No atsaucsmēm varēja saprast, ka kulinārijas darbnīca, kurā bērni paši iesaistījās ēdienu gatavošanā, visiem ļoti patika un arī garšoja pašgatavotie ēdieni. Nometnes laikā tika paredzēts pārgājiens pa Kusu un ekspedīcija pa Aronas

pagastu, ko arī sekmīgi realizējām.

Kopumā nometnes „Es te dzīvoju!” realizāciju vērtējam kā ļoti pozitīvu, jo visas ieceres tika izpildītas, vecāki bija ļoti atsaucīgi (atnesa no mājām kādu ievāriju, kompotu, sulas burciņu dzērienu gatavošanai, kāds pacienāja ar spainīti ķiršu). Tā kā piesūķtais finansējums bija nedaudz mazāks nekā nepieciešamais, uzrunājām Aronas pagasta uzņēmējus par finansiāla atbalsta sniegšanu nometnes realizācijai. Jāsaka, ka mūs patīkami pārsteidza atsaucība, jo tika saziēdota trūkstošā summa, kā arī saņēmām vēl papildus ziedojumus jau pēc nometnes realizācijas. **Paldies Madonas novada pašvaldībai par iespēju organizēt nometni „Es te dzīvoju!”, kā arī mūsu pagasta uzņēmējiem Didzim Polnam, SIA „Linca”, SIA „Kalnāres”, SIA „Gamma Elektro”, Andrim Lielvalodim!**

Nometnē „Es te dzīvoju!” darbojās 4 darbinieki – Iveta Ļubovicka (nometnes vadītāja), Inese Skraustiņa, Andris Jansons – Kusas pamatskolas skolotāji, Iveta Kaparkalēja – MC „I. stāvs” vadītāja, biedrības „ARONAS PĪLĀDZIS” Valdes priekšsēdētāja, nometnes organizētāja, kā arī brīvprātīgās jaunietes – Līna Maskalēnoka (šogad absolvēja Kusas pamatskolu), Linda Maskalēnoka (šobrīd strādā MC „I. stāvs” kā projektu asistente no NVA, kā arī 2 jaunietes, kas pieredzi ieguvušas strādājot nometnēs „Ērgļa spārni” kā grupu vadītājas – Santa Socka un Signe Kaparkalēja. Man kā nometnes organizatoram bija ļoti viegli strādāt, jo man bija SUPER komanda! Katrs darbinieks rūpīgi bija izplānojis savas radošās darbnīcas aktivitātes, lai bērniem nevienu mirkli nebūtu garlaicīgi. Arī paši darbinieki šajā nedēļā sajuta tikai pozitīvas emocijas gan no darbošanās, gan no bērniem. Kopumā ņemot, izvērtējot nometnes gaitu, nonācām pie secinājuma, ka 4h dienā ir par maz, taču nevienu brīdi nebija tā, ka mēs kaut ko nebūtu paspējuši izdarīt, viss notika raiti un deva gandarījumu par paveikto.

Vecāki novērtēja to, ka viņu bērni no nometnes katru dienu atgriezušies ar prieku, stāstījuši par to, ko jaunu apguvuši vai iemācījušies. Aizkustinošs bija vienas meitenes mammas ieteikums nometnes darba komandai: **„Jūs esat DREAM TEAM, komanda, kas var un prot izdarīt tā, lai bērni un līdz ar to vecāki būtu sajūsmā par visu notiekošo!”**

Pateicoties mūsu labvēļiem, katram nometnes dalībniekam un viņa ģimenei, kā arī darbiniekiem tiks sagatavots CD ar nometnes foto un video materiālu.

Par nometnes „Es te dzīvoju!” rezultātu – „Slēpņošana” („Geocaching”) sajūsmā bija arī Madonas novada atraktīvās novadpētniecības velo ekspedīcijas „Desmit līdz

100" dalībnieki, kas ar prieku izgāja visus 4 maršrutus pa Kusu, lai atrastu kastītes un izdarītu dažādus atraktīvus uzdevumus. Ikvienam ir iespēja iziet šo spēli, vislabāk draugu vai radu, vai darba kolektīva pulcīnā, tikai vispirms ir jāpiesakās, lai varam sagatavot maršrutus.

Tikai diemžēl jāsapina, ka prieku un gandarījumu par paveikto aizēno dažs „palaidņu” uzvedība... Nu nebrauc pie mums kaimiņu pagastu palaidņi, lai izceltu tūrisma norādi un apgrieztu to otrādi, nu nekāpj

viņi pie Kusas estrādes Cūkas kalnā, lai norautu visus ziedus, kas bija piestiprināti pie „Foto rāmja”, par kuru tik ļoti priecājās velo ekspedīcijas dalībnieki, nu neēd viņi pie Kusas bibliotēkas zirņus un nepiemet pilnu palodzi ar tukšām pākstīm, nu neķer viņi Wi Fi pie bibliotēkas un nesmēķē, un izsmēķus nepiemet pa visu puķu dobi un tās tuvāko apkārtni – ja nu neesat pamanīju-

ši – pie soliņa ir arī novietota miskaste, un galu galā neizspārda un neizposta puķes un dobes apmales, un neaplej bibliotēkas sienu, un nepiesplauj un ar tukšām pudeļēm nepiemētā „Āra klasi”...Ak, vasara... ir grūti, skolas nav, darba nav, bet vai tad par visu jāatbild skolotājiem, pagasta pārvaldei? Par saviem bērniem vispirms jau ir atbildīgi vecāki – viņi ir tie, kuri māca bērniem pamatvērtības, elementāru pieklājību un cieņu pret citu cilvēku paveikto! Savās mājās bērniem jāmacās aiz sevis atstāt tīru un sakoptu vietu, tikai tad viņi iemācīsies

to darīt publiskā telpā! Lasot Cūkas kalnā norautās puķes, „kaklā kāpa kamols” – vai tiešām ir tā, ka dažiem ir vienalga, ka tas ir mūsu pagasta skatupunkts, uz kuru var

āiziet jebkurš, kas zina kaut ko par „Aronas pagasta skatupunktiem”? Vai tiešām dažu tipu dēļ ir jāapstājas pie dažādu ideju realizēšanas, lai pilnveidotu mūsu skatupunktus? Vai tiešām ir jānolaiž rokas to „palaidņu” priekšā, kuri dara visādas nejaucības? Mēdz teikt, ka bērni ņem piemēru no pieaugušajiem – nu tad rādīsim LABU PIEMĒRU, IESAISTĪSIMIES PAŠI UN IESAISTĪSIM BĒRŅUS DAŽĀDĀS AKTIVITĀTĒS, lai mēs varētu dzīvot skaistā un sakoptā vidē!

Lai krāsains un bagāts rudens ar radošām idejām un jaukiem piedzīvojumiem!

Iveta, MC „I. stāvs” vadītāja

Diena kā varavīksne

Vēl viens domraksts no I. Indrānes 6. literārās darbības konkursa.

No rīta pamostos savā gultā. Pagriežos pret logu, un saulītes stari noglāsta manu seju. Man ir silti un labi. Saulītes stars uzspīd vāzei ar pūpola zariņiem. Vāze iezaiļojas visās varavīksnes krāsās. Vai mana diena arī būs tik krāsaina kā varavīksne?

Gan man, gan citiem cilvēkiem dienas mēdz būt dažādas. Ne katram tās vienmēr ir spožas un krāsainas. Ir cilvēki, kas paši izstaro gaismu, labestību, viņi ir mirdzoši un šo mirdzumu dāvā arī citiem. Viņu dienas ir krāsainas. Bet kādā krāsā ir tās tantīņas diena, kura pie autobusa pieturas sabāra bērnu tāpēc, ka bērnam līdzī atnācis sunītis. Sunītis taču tikai pavadīja savu draugu. Es redzēju, kā satumsa bērna acis. Man liekas, ka šī tantīņa visu redz tikai pelēkā krāsā. Man gribētos kādreiz viņu iepriecināt, lai arī viņai tiek kaut nedaudz no varavīksnes krāsām.

Es vienmēr cenšos visur saskatīt labo un gaišo un citiem palīdzēt. Ja spīd saulīte, es priecājos par gaišo dienu. Ja līst lietūs, es zinu, ka pēc tam uzspīdēs saule un visas lietus lāsītes iemirdzēsies varavīksnes krāsās, un pasaule kļūs tīrāka. Man patīk, kad snieg sniegs, tad pasaule kļūst baltāka, un saule

spoguļojas sniegpārslīnās un sarmas vizulīšos. Es neraudu, kad ārā auro vēji un plosās vētras. Vējš aizpūš projām ļaunumu.

Taču arī es dažreiz sūdzos, ka internets lēns, ka skolā stundas briesmīgi garas, ka matemātikā atkal nesaprotams mājas darbs. Bet patiesībā tie taču ir tikai sūkumi. Bet kādās krāsās ir dienas tiem bērniem, kas kaut kur aukstumā un badā teltīs sēž pie Vidusjūras vai svešu valstu robežām? Viņu varavīksne ir melnajā kara krāsā. Koša ir tikai sarkanā asins lāse, kas šiem bērnam ir baiļu un briesmu krāsa. Šiem bērniem nav māju, varbūt nav pat vecāku. Kā palīdzēt? Dažkārt mēs nespējam palīdzēt, varbūt baidāmie vai vienkārši nevēlamies. Ja mēs palīdzētu, ne tikai šo bērnu diena, bet arī mūsu kļūtu daudz labāka un krāsaināka.

Kā mums būtu jādzīvo, lai mēs paši un cilvēki, kas apkārt, būtu laipni un priecīgi? Cik skumji, ja mēs visu dienu nosēžam pie datora, spēlējot spēlītes. Tā ir veltīgi pavadīta diena, šajā laikā mūs nepavada nekādas pozitīvas emocijas. Arī es esmu kādreiz ilgāku laiku aizvadījusi pie datora, bet tas nav man sagādājis patiesu prieku. Labāk laiku pavadīt ar ģimeni vai draugiem. Esot kopā ar tuviem cilvēkiem, diena ir gaiša un patīkama. Mēs iepazīstam tuvāk savus draugus,

Ciemojoties pie rakstniecei Ilzes Indrānes.

iemīlam viņus, piedodam viņu kļūdas.

Es vēlētos, lai mēs, jaunā paaudze, dzīvotu ar prieku un smaidu sejā, lai nedarītu pāri citiem. Ar tīru seju un tīru sirdi mēs varam laboties. Mēs esam gudri, mērķtiecīgi. Mēs paši varam savu dienu padarīt varavīksņainu. Tad labi jutīsimies mēs un citi cilvēki mums blakus. Pasaules diena katram cilvēkam būs kā varavīksne. Dzīvosim ar smaidu!

Samanta Stafecka

Nāc un piedalies!

Aronas pagasta Kusas bibliotēkā septembrī darbu ir sākusi „Bērnu, jauniešu un vecāku žūrija: 2016”. Tā ir Latvijas Nacionālās bibliotēkas izstrādāta un kopš 2009. gada Latvijas Bibliotekāru biedrības īstenota programma, ko finansiāli atbalsta Valsts Kultūrkapitāla fonds. Daļa no programmas īstenošanai nepieciešamajām grāmatām ir jāsadā bibliotēkām, kas ir pieteikušās žūrijas darbam, bet otru daļu bibliotēkas saņem no Valsts Kultūrkapitāla fonda. Jaunas, pēdējā gada laikā izdotas grāmatas, lasīt un izteikt par tām savas domas tiek aicināti gan bērni, gan jaunieši, gan arī vecāki.

Projekta ietvaros žūrijas dalībnieki tiek aicināti izlasīt un novērtēt grāmatas, kas pēc satura ir piemērotas lasīšanai dažāda vecuma cilvēkiem – 1. un 2. klašu skolēniem, 3. un 4. klašu skolēniem, 5. – 7. klašu skolēniem, 8. – 12. klašu skolēniem un vecākiem (pieaugušajiem). Katrā vecuma grupā ir jāizlasa un jānovērtē sešas grāmatas.

Grāmatu lasīšanas un novērtēšanas laiks ilgst no 2016. gada septembra līdz 2017. gada 31. janvārim. Tie, kuri piedalās žūrijas darbā:

- piesakās Kusas bibliotēkā pie bibliotēkas vadītājas
- Līdz 2017. gada 31. janvārim izlasa savas vecuma grupas grāmatas
- 3 savas vecuma grupas grāmatas drīkst mainīt ar citu vecuma grupu grāmatām, ja tās liekas saistošākas un interesantākas
- pēc grāmatu izlasīšanas tās nominē – izvērtē, kuras grāmatas ir patikušas labāk, un savu vērtējumu ieraksta elektroniskajā anketā
- žūrijas dalībnieki piedalās dažādos lasīšanas veicināšanas pasākumos – viktorīnā, grāmatu svētkos Madonā

„Bērnu, jauniešu un vecāku žūrija: 2016” grāmatu saraksts:

1. – 2. klašu grupā

Lina Žutaute. “Kika Mika un lielā tumsa”. – Rīga: Zvaigzne ABC, 2016.

Māra Cielēna. „Bērzu ballīte”. – Rīga: Lietusdārzs, 2016.

Lūsa Riphāgena. „Vieni paši mājās” – Rīga: Jāņa Rozes apgāds, 2015.

Ieva Samauska. „Muša, kura gribēja būt lidmašīna”. – Rīga: Lauku Avīze, 2016.

Inese Zandere. „Lupatiņu rīts”. – Rīga: liels un mazs, 2015.

Juris Zvirgzdiņš. „Lauvas rūciens”. – Rīga: Pētergailis, 2015.

2. – 4. klašu grupā

Astrida Lindgrēne. “Emīls un Īda no Lennebergas”. – Rīga: Zvaigzne ABC, 2015.

Rasa Bugavičute-Pēce. “Mans vārds ir Klimpa, un man patīk viss” – Rīga: Lietusdārzs, 2016.

Leons Briedis. „Saputrotā putra”. – Rīga: liels un mazs, 2015.

Timo Parvela. „Ella un draugi”. – Rīga: Zvaigzne ABC, 2015.

Pireta Rauda. „Princese pa pastu”. – Rīga: liels un mazs, 2016.

Pjērs Gripari. „Labais velniņš un citas Brokā ielas pasakas”. – Rīga: Omnia mea, 2016.

5. – 7. klašu grupā

Džeikobs Grejs. „Zvērači: kraukļu vārdotājs”. – Rīga: Zvaigzne ABC, 2016.

Māris Rungulis. „Sājās pankūkas”. – Rīga: Pētergailis, 2015.

Pēters Brūveris. „Grāmata Gundegai: dzejoļi ne tikai bērniem”. – Rīga: Zvaigzne ABC, 2015.

Keilebs Krisps. „Tikai ne Aivija Pokita!” – Rīga: Kontinents, 2015.

Henriks Tamms. „Nindzja Timijs un nozagtie smieklī”. – Rīga: Zvaigzne ABC, 2016.

Džila Lūisa. „Sarkanais ibiss”. – Rīga: J.L.V., 2015.

8. – 12. klašu grupā

Elizabete Eglīte. „Tikšanās laikā”. – Rīga: Zvaigzne ABC, 2015.

Emīlija Lokhārta. „Mēs bijām meļi”. – Rīga: BaibaBooks, 2015.

Reinbova Rouela. „Eleonora un Pārks”. – Rīga: Zvaigzne ABC, 2015.

Holija Bleka, Kasandra Klēra. „Dzelzs pārbaudījums”. – Rīga: Egmont, 2016.

Patriks Ness. „Septiņas minūtes pēc pusnakts”. – Rīga: Zvaigzne ABC, 2015.

Justīne Janpaule. „Tālsaruna”. – Rīga: Mansards, 2015.

Vecāku žūrija

Haruki Murakami. „Par ko es runāju, runādams par skriešanu”. – Rīga: Zvaigzne ABC, 2015.

Gabriela Zevina. „Grāmatnieks, kurš atrada dzīvi”. – Rīga: BaibaBooks, 2015.

Kārlis Vērđiņš. „Pieaugušie”. – Rīga: Neputns, 2015.

Nora Ikstena. „Mātes piens”. – Rīga: Dienas Grāmata, 2015.

Vecāku žūrijas dalībnieki izlasa četras savas vecuma grupas grāmatas un divas grāmatas no pārējo vecuma grupu grāmatām.

Lai mums visiem raiti sokas lasīšana un atklājas jauni, neparasti notikumi grāmatu pasaule!

Solveiga Sāre,
Kusas bibliotēkas vadītāja

LĪDZCILVĒKI

Pirmie darba gadi Kusas bibliotēkā

Šajā vasarā pagāja 45 gadi, kopš dzīvoju un strādāju Kusā. 1971. gada jūnijā beidzu Rīgas Kultūras un izglītības darbinieku tehnikumu (tagad Kultūras koledža). Pirms tehnikuma beigšanas Valsts prakse bija Madonas rajonā. Tad arī rajona bibliotēkas darbinieki mani iepazīstināja ar Kusas ciema bibliotēku. Šajā bibliotēkā jau gandrīz gadu nebija patstāvīga bibliotekāra. Pēc tehnikuma beigšanas mani nozīmēja darbā uz šo bibliotēku.

1971. gada 21. jūlijā bija mana pirmā darba diena Kusas ciema bibliotēkā.

Esmu pateicīga tiem brīnišķīgajiem cil-

vēkiem, ar kuriem nācās sastapties pirmajā darba vietā. Tie bija: Kusas ciema padomes priekšsēdētājs Gaitis Auziņš – sirsnīgs, sa-protošs, izpalīdzīgs cilvēks, Skaidrīte Biķer-niece – ciema padomes sekretāre – ārkārtīgi precīza un strādīga. Ādolfs Krams – tautas nama vadītājs, no kura daudz iemācījies te-ātra spēlēšanā. Ļoti ātri iesaistījies dramatis-kajā kolektīvā. Tehnikumā biju mācītjusies gan režijas pamatus, gan klubu darbu, taču istā teātra skola bija pie Ādolfā Krama.

Vēl esmu pateicīga toreizējai ciema padomes deputātei, kultūras komisijas priekšsēdētājai Astrīdai Vilciņai, kolhoza

“Komunārs” komjauniešu sekretārei Mai-jai Grāvītei. Viņas man palīdzēja iejusties svešā pusē, svešos ļaudīs.

Sākās darbs bibliotēkā. Gandrīz gadu nebija kārtots fonds un katalogi. Kaudzēm stāvēja neapstrādātas grāmatas. Ar lielu entuziasmu ķēros visam klāt. Pēc pusga-da ieradās rajona bibliotēkas darbinieki pārbaudīt manu darbu. Dabūju aizrādījumu par iepriekšējā gada nesakārtotajām laikrakstu – žurnālu rakstu kartotēkas kartītēm. Šīs kartītes katru nedēļu nāca simtiem, tikko varēja spēt sakārtot kartē-jās, kur nu vēl iepriekšējo gadu. Tās tā arī

palika nesakārtotas.

Bibliotēka atradās tautas namā, lasītāju bija maz – 2 – 4 dienā. Kad sākās skola, lasītāju bija vairāk – 10 – 12 dienā. Izveidojās ļoti laba sadarbība ar skolu.

Bibliotēkara pienākumos ietilpa arī tāds darbs kā lopu skaitīšana un sējumu skaitīšana. Lopi bija jāskaita tūlīt pēc Jaunā gada. Tad nu ar saimniecības lapām somā devos pa mājām. Bridu pa aizputinātiem ceļiem un takām. Gadījās pat tā, ka astoņos no rīta izgāju un astoņos vakarā pārrados mājās. Pavasaros bija jāskaita sējumi.

Ciemā bija vēl arī otra bibliotēka, kolhoza "Kolmunārs" bibliotēka, kas atradās Oļos. Man bija jāpārņem šī bibliotēka. Oļu bibliotēka ilgu laiku nebija papildināta ar jaunām grāmatām. Daudz bija vecu, arī ļoti labu grāmatu. Kādreiz šajā bibliotēkā bija strādājuši zināmā mērā slavena bibliotekāre Marianna Struncēna. Pēdējā laikā tur strādāja Lidija Smeile.

Vairākas nedēļas abas ar Lidiju taisījām inventarizāciju un norakstījām novecojušo literatūru. Bibliotēkās norakstīt drīkstēja tikai tās grāmatas, kuras augstākā priekšniecība bija atļāvusi. Pēc tam daļu Oļu bib-

liotēkas grāmatu aizveda uz Madonu, daļu uz Kusu, bet arī uz vietas apmēram gadu pastāvēja bibliotēka, kur ceturtdienās gāju izsniegt grāmatas. Protams, gāju kājām, jo toreiz autobusa uz to pusi nebija. Bibliotēkā bija apmēram 15 lasītāji. Cilvēki priecājās par atnestajām jaunajām grāmatām. Daudziem šis bibliotēkas lasītājiem bija konkrēts pieprasījums, un es zināju, kādas grāmatas man vajag sameklēt un atnest. Oļu apkārtni un cilvēkus man palīdzēja iepazīt tāds jauks cilvēks kā Irēna Bardziņa. Paldies viņai par labvēlību, kādu izjutu ikreiz ierodoties Oļos.

Drīz vien visa rajona bibliotēkas gatavojās pāriet uz centralizēto bibliotēku sistēmu (CBS). Tas bija milzīgs darbs, ar inventāra grāmatām, katalogiem un kartotēkām braucām uz rajona bibliotēku un strādājām. Līdz ar pāreju uz CBS, ciemu bibliotēkariem nebija jāveic tāds interesants darbs kā jauno grāmatu apstrāde. Bibliotēkai no Madonas jau atveda apstrādātas grāmatas.

Pamazām Kusā veidojās aizvien lielāks ciemats, apvienojās kolhozi, apvienojās ciema padomes, cilvēki kļuva bagātāki, paši pirka vairāk grāmatu. Bibliotēkā kļuva

mazāk lasītāju. Rajona priekšniecība prasīja, lai būtu vairāk lasītāju, lielāks grāmatu izsniegums.

Iekārtoju grāmatu izsniegšanas punktu meliorācijas uzņēmuma darbnīcās, kur vienreiz nedēļā dažas stundas izsniedzu grāmatas.

Ar katru gadu palielinājās bibliotēkas fonds. Bibliotēkā bija gandrīz visas jaunākās daiļliteratūras grāmatas. Daudz laikrakstu un žurnālu.

Masu pasākumus rīkoju kopā ar kultūras namu. Rajona vadība ļoti daudz prasīja propagandēt sabiedriski politisko un lauksaimniecības literatūru. Galvenais tomēr bija sabiedriski politiskās literatūras propaganda, īpaši, ja tuvojās kāds PSKP kongress vai kāda partijas darbinieka jubileja.

Lasītājus, protams, vairāk interesēja jaunākā daiļliteratūra, grāmatas par dabu, vēsturi, piedzīvojumi un fantastika.

Ar laiku Kusas ciems bija pārvērties par Aronas ciemu un bibliotēka par Madonas rajona CBS filiāli Nr. 24.

Kusas bibliotēkā nostrādāju līdz 1980. gada septembrim.

Aina Spūle

CEĻOJUMS

Francijas šarms

Ir dienas, kad pasaule dzīvo mierīgi, taču ir arī citādas dienas. Dienas, kad pasauli satricina kāds sprādziens, ķīlnieku krīze vai kas vēl briesmīgāks. Šeit nu es domāju, ka jūs visi saprotat, par kuru valsti es runāju. Franciju... Taču tieši tur šovasar devos! Madonas novads arī šogad organizēja ekskursiju uz sadraudzības pilsētu Kulēnu, kas atrodas uz dienvidrietumiem no Parīzes. Paldies pašvaldībai un manai skolai, kā arī Madonas bjc, ka varēju turp doties. Tad nu izbraucām jūlija beigās, kā jau vienmēr ceļojums cauri Lietuvai un Polijai. Kad beidzot kaitinošā Polija pārvarēta, tad beidzot sāku justies kā ceļojumā... Jāpiebilst, ka braucām apmēram divas diennaktis, (vienu nakti gulējām viesnīcā), tas man bija liels pārbaudījums mana auguma dēļ, un, nonākot galā man likās, ka ekskursija jau beigusies, taču nekas vēl nebija sācies! Mēs piedalījāmies sadarbības pilsētu Madonas, Kulēnas un Vaijēs nometnē, kas bija saistīta ar mūziku. Braucām uz kaut ko līdzīgu Mežakaķim, tomēr labāku, uz baseiniem, iepazīnām franču kultūru un mūziku. Apmeklējām blakus esošās lielpilsētas Le Mans pilsētas svētkus naktī. Tur bija kaut kas līdzīgs „Staro Rīga” tikai ar iestudētiem ēnu priekšnesumiem, tomēr bija izgaismota arī Lielā Katedrāle, kas likās visai iespaidīgai. Jauni vēstuļi, paciņu un domu draugi

iegūti, papildinātas zināšanas par mūziku un dziesma franču valodā. Jā, tas ir tas, ko ieguvu! Nometnes beigās bija koncerts vietējai sabiedrībai, kurā spēlēja grupā klavieres un dziedāju dziesmu Franču valodā. Protams, kur nu bez „Kaijas”. Izbaidījām arī franču kulinārijas meistardarbus, kuri mums šķita diezgan nesaprotami, protams, bagetes. Franči ir diezgan nesteidzīga tauta, diezgan daudz laika pavadījām kaut ko gaidot. Gulējām visi teltīs, kas nedaudz atgādināja bēgļu teltis, bet bija jautri un lietus arī nepagodināja mūs ar savu klātbūtni. Protams, kā jau vienmēr, katra valsts prezentēja sevi, izrādot dejas, prezentācijas, dziesmas un nedaudz no nacionālajiem ēdieniem. Visiem ārzemniekiem ļoti iepatikās mūsu dāvinātās aproces, kas bija ar latvju rakstiem. Citi tās ņēma pat draugiem un paziņām.

Acīmredzot, pirms mums Francijā bija bijis karstuma vilnis, jo, kad atbraucām, zāle bija izkaltusi, iedzīvotāji tikai pēc saulrieta ieslēdza savos pagalmos laistāmās iekārtas un mēģināja atveldzēt augus, kas kaut nedaudz vēl izrādīja dzīvības pazīmes. Pēdējā vakarā pēc superīgās, dejām un ēdieniem pilnās noslēguma ballītes, bariņš dalībnieku devāmies pēdējo reizi apskatīt pilsētu Le Mans naktī. Savā starpā tik daudz komunicējām, ka aizgājām pat līdz vecpilsētai un lielajam tunelim. Pasēdējām pie upes un

skrējām pār tās tiltu aizturot elpu (tā esot jādara, kāds teica, bet vairs neatceros, kāpēc). Protams, arī Francijā cilvēku prātus apņēmusi spēle Pokemon Go un, staigājot pa katedrāles dārzu, redzējām neskaitāmi daudz jauniešu vienā vietā, gājām skatīties, kas tur notiek, bet tad nejauši kāda telefona ekrānā pamanījām pokemonu un viss bija skaidrs. Interesanti tas, ka liela daļa no frančiem nemaz nerunā angļu valodā, un komunicējam ar tiem “džiurišā”, viss ko es mācēju pateikt, bija man iet labi un mani sauc Edgars. Taču viņi ar mani runāja savā valodā, un viņiem bija pilnīgi vienalga, vai es saprotu, vai nē. Bija diezgan smieklīgi, un nonācām daudzās neveikli smieklīgās situācijās, kuras atrisinājām vienkārši pasmejoties. Bijām pie sirsnīgā Kulēnas mēra uz pieņemšanu, izbaudījām franču viesmīlību, atradām ceļa stabu, kurš novietots par godu Madonai, spēlējām spēles, dziedājām, muzicējām un brīnišķīgi pavadījām laiku. Ja godīgi, tad uz Franciju braucu nedaudz nobijies, tomēr katru mēnesi pienāk ziņas par teroraktiem. Taču franči to visu uztver mierīgi, un tie uzņēma mūs tik saudzīgi un droši, ka drīz vien visas bailes un nedrošums izzuda. Francija ir burvīga zeme, tajā dzīvo laipni un nesteidzīgi ļaudis. Francija tomēr ir un paliek zeme, kurai piemīt daudz šarma, romantisma, nedaudz karstasinības ko atdzesēt ar kādu garšīgu kruasānu :)

Edgars Kalniņš

Ekskursija

Míglainā augusta nogales rītā Aronas pagasta pensionāri pulcējās Kusā pie degvielas uzpildes stacijas, lai dotos ekskursijā uz Gulbenes novadu.

Pirmais apskates objekts – Jaungulbenes muižas komplekss ar pili un parku. Mūs sagaida vietējās pašvaldības gide un iepazīstina ar muižas vēsturi, pēdējā muižkunga Paula fon Tranzē ģimenes likteņiem 19.

gadsimtā un 20. gadsimta sākumā. Pēc Latvijas valsts nodibināšanas muižas centrs pārgāja valsts īpašumā, un tika ierīkota lauksaimniecības skola, kura, neskatoties uz otro Pasaules karu, dažādām okupācijas varām, turpināja darboties līdz šim gadam. Septiņdesmitajos gados tika uzcelta jaunā skolas ēka, pils kā arhitektūras piemineklis tika saglabāta. Tagad pils īpašnieki ir SIA „Jaungulbenes muiža”. Pils ir slēgta, logi aizklāti ar dēļu vairogiem tā pasargājot no vandāļiem. Restaurācijas darbiem trūkst līdzekļu. Senā pils šķiet kā letargiskā miegā dusoša princese, kas gaida savu bruņinieku, kurš to modinās jaunai dzīvei. Plašais parks, pateicoties vietējās pašvaldības iniciatīvai, ir daļēji sakopts. Patīkamu iespaidu atstāj restaurētā un sakoptā Jaungulbenes luterāņu baznīca, kura padomju laikos izmantota kā salmu glabātava.

Autobusā, pārdomājot muižas vēsturiskos likločus, nonākam mūsdienīgā biškopības saimniecībā „Niedras”. Ražošanā trīs simti bišu saimes, kuras izvietotas daudzās novietnēs plašā apkārtnē. Kā vaļasprieks un arī kā tūrisma objekts izveidots biškopības parks. Šeit iegriežas gan biškopji, gan jaunlaulātie, gan gardēži. Vasaras periodā pieejamas arī ārstnieciskās procedūras bišu dziednīcā. Katra bišu mājiņa, jaunlaulāto mājiņa, tiltiņš pāri dīķiem, atpūtas vietas, tirdzniecības vietas – viss celts un izkrāsots ar izdomu.

Atkal ceļā. Mūs sagaida Stāmerienas pils un arī vietējais gids. Pilij bijuši dažādi īpašnieki dažādos laikos. Te lauksaimniecības tehnikumā mācījušies agronomi, bijis arī kopsaimniecības kantoris. Pēc gadiem ilgas tiesāšanās, šogad pili atguvusi Gulbenes novada pašvaldība. Pilī darbojas tūrisma informācijas centrs, vairākās telpās iekārtotas dažādas izstādes. Salabots jumts, labo griestus. Tiek plānota pils

rekonstrukcija piesaistot Eiropas fondu līdzekļus. Muižas saimniecības ēkas tiek izmantotas. Vienā no tām ierīkots viesu nams un kafejnīca „Sonāte”, kurā pusdienojām arī mēs. Pēc pusdienām dodamies izbraukumā ar kuģi pa Stāmerienas ezeru, izbaudot rudenīgus dabas skatus, kurus papildina stāstījums par Stāmerienas vēsturi un mūzikas ieraksti.

Stāmerienas SV. Ņevas Aleksandra pareizticīgo baznīca celta 2904. gadā. Draudzes darbībā pārtraukums bijis tikai padomju gados, kad baznīcā rezerves daļu noliktava. Tagad baznīcā veikti restaurācijas darbi par sponsoru un draudzes saziēdoto naudu. Pašvaldība labiekārtojusi apkārtni. Skaistā baznīca ir kā akcents ciemata ainavā. Klusā, saulainā laikā baznīca atspīdēt ezera ūdeņos, izskatoties it kā būtu divas baznīcas. Diemžēl, saule mūs nepagodināja. Atvadāmies no Stāmerienas, kura, nepārprotami, ir viena no Vidzemes daudzajām pērlēm, kas mūs joprojām priecē.

Uz īsu brīdi iegriežamies Litenē, lai noliktu ziedus un klusībā pieminētu 1940. g. nošautos un represētos Latvijas armijas virsniekus.

Apmākusies diena iet uz vakarpusi, dodamies uz bioloģisko z/s „Jaunstāmeri”, sāk arī līt. Saimnieki mūs angārā iepazīstina ar plašu fotoizstādi par saimniecības vēsturi, sākot no pagājušā gadsimta divdesmitajiem gadiem. Saimniecību veidojis vectēvs. Mūsdienās saglabātas vecās ēkas,

tās remontējot un pārbūvējot. Saimniecība finansējas no pašu nopelnītā, algotu darba spēku izmanto tikai atsevišķos gadījumos celtniecībā. Dzīvojamās mājas augšstāvā izvietots neliels muzejs ar senām lietām, grāmatām, žurnāliem un dokumentiem. Saimniecība rīko arī dažādus godus, ir nakšņošanas iespējas, pirts, dīķi peldei un makšķerēšanai. Lietus un laika trūkuma dēļ šīs nodarbes atstājam nākamai reizei.

Dodamies iepazīties ar mājas vīna ražošanas noslēpumiem un arī degustēt. Šķirņu ir tik daudz, ka visas jau nevar izgaršot. Nopērkam arī kādu pudeli mājiniekiem.

Mājupceļā dalāmies iespaidos un kopīgā doma ir – gaidīsim nākamo vasaru un nākamo ekskursiju.

Esam pateicīgi ekskursijas organizatoriem Rudītei Prikulei un Skaidrītei Petrovai.

Dainis Putniņš

Pietura...

Velta Hirša – 80

Šis gads Veltai ir pārbaudījuma gads, kas ar meitas, mazdēla, kaimiņu un draugu atbalstu ļauj dzīvei turpināties un dot spēku saglabāt viņas humoru un šarmu. Varbūt solis ir sikāks un nedrošāks, bet tas viņas optimismu nemazina. Velta sevi palatina ar maksājerēšanas prieku.

Mirdza Ģēgere – 104

104 – jūs teiksiet neticami, mēs apgalvosim – pavisam ticami.

Šķiet, ka šis gads ir ļāvis uzveikt veselības likstas un kļūt, mūsu prāt, jaunākai. Mirdza ir mūsu pagasta gadskārtu bagātākais cilvēks, par ko noteikti paldies Ivetai un Jānim, kuru rūpes un radītā vide ir viens no svarīgiem priekšnosacījumiem Mirdzas labklājībai. Mirdzas prasības pret sevi nav mainājušās un viņas personība joprojām apbur, iedvesmo un rada netveramu enerģiju.

Ilga Znotiņa – 80

Ilga ir skaista savā pieticībā, stipra lauku darbos un virtuvē, kas sniedz prieku un gandarījumu. Viņas smaids stāsta par sirdsmieru, rāmumu un dzīves baudīšanu kopā ar meitu ģimenēm, novērtējot ziedu, dabas, sakopta pagalma un ezera pievilcību.

Jānis Ruņģis – 85

Jānis – bagāts vīrs, ne vien gadu skaita, bet arī bērnu, mazbērnu, mazmazbērnu un plašās sirds ziņā. Esot kopā ar Jāni, šķiet, ka visur pasaulē ir miers, labsirdība, skaistums, jo tādu vidi viņš ap sevi rada. Spēj pacelties pāri ikdienībai saglabājot vienkāršību un turpinoties mākslas pasaulē.

Vitālijs Burķītis – 80

Vitālijs mūs pārsteidza ar savu neatbilstību gadu skaitam. Varbūt tā iemesls ir saistīts ar darba gadiem, kas lielākoties ir velīti mežam un kas ir šodienas spoguļis. Darba tikums ir nodots savai nākamajai un aiznākamajai paaudzei. Prot dalīties ar saviem svētkiem, citiem liekot justies skaisti.

Marfa Daugmale – 75

Kluss darba rūķis, novērtējams meistars pavār pasaulē, tā varētu raksturot Marfu. Savējie viņu sauc par Martu. Šogad Martai savāda dzimšanas diena, reizē skaista un skumīga, jo liktenis ir licis jaunus izaicinājumus – apgūt jaunās dzīves prasmes, kur savējo atbalsts un mūsu visu pleca sajūta noderētu kaut vai tikai domās.

Veneranda Meikulāne – 75

Venerandu gribas raksturot kā pelnušķīti ikdienā, bet svētkos kā dāma, saglabājot savu sirsnību un atvērtību. Viņas dzimtā vieta ir Preiļu pusē, laiks ir palīdzējis iedzīvoties vidzemē un nu jau varētu teikt, ka Veneranda ir mājās, jo jūtas atbildīga par labāku, tīrāku, sakārtotāku vidi, darot darbu, kas pa spēkam. Viņas dvēseles spēks ir dziesma, ticība un bērni.

Zina Pinka – 80

Mūs sagaidīja Zinas sapratne un maigais smaids. Darba tikums, rāmums, pacietība ir lielumi, kas raksturo Zinu. Viņas pieredze darba gados – lauku darbi, rūpes par lopiem, ir devis spēcīgu rūdījumu, izturību šodienai. Zinu uzlādē viņas darba augļi dārzā, puķu dobēs un vistu saimniecībā kā arī bērnu apciemojumi.

Romāns Martinovs – 75

Rūdīts, pieredzējis agronoms, kas savu darbu veica ar visu savu enerģiju un sirdi, darbā sevi netaupīja. Atvērts, dzīvespriecīgs, dāsns, straujš – tādu mēs viņu atceramies. Dzīves pagriezieni Romānu nav lutinājuši, tas prasījis daudz spēka.

Tagad Romāns ir radis sirdsmieru savā dzimtajā pusē, par ko jāpateicas meitai Zanei.

„Ak, šī vasara!”

IESPAIDOS DALĪJĀS

Skoltāja Iveta Ļubovicka:

Izlaidumu vasara, jo arodvidusskolu absolvēja dēls Artis, bet Madonas ģimnāzijas 9. klasi – meita Santa, viņa turpinās mācīties ģimnāzijas 10. klasē, bet Artim mērķis – kļūt RTU studentam.

Vasaras sākumā brauciens uz jaunības un studiju gadu pilsētu Liepāju kopā ar teātra sporta komandu, kurā bija trīs „mānējie” – Iveta, Endijs un Vladislavs, arī otrklasiņš Toms.

Jūra – mans bērnudienas sapnis, sagaidīja mūs vēsa, bet debesis – saulainas, vējš – tas Liepājai piederīgs. Teātra sporta komandas sacentās un skolu teātri spēlēja koncertzālē „Lielais Dzintars”. Nebiju tur vēl bijusi. Tikšanās ar dažām studiju biedrenēm. Prieks, ka savējiem varēju parādīt taisnāko ceļu uz pludmali, prieks par sarunām un studiju laika atmiņām. Vēlreiz pārliecinājos, ka man bija laime mācīties visskaistākajā Latvijas pilsētā...

Lielisks bija ceļojums uz Igaunijas „Lotes zemi” kopā ar iepriekšējo audzināmo klasi. „Burvīgs brauciens dranķīgos laika apstākļos”, Iveta smejas. Brīnišķīga vieta, kur atpūsties ģimenēm ar bērniem, kur bērniem darboties. Neskatoties uz līnāšanu, daudziem no mums izplānotās 4 stundas likās par maz.

„Neparasts piedzīvojums bija improvizācijas teātra kursi Rīgā, kursi sirdij, garam un dvēselei”, vērtē Iveta, „bijām neliela grupa – 7 cilvēki, es – skolotāja, vēl piedalījās bērnodarza audzinātāja, pasākumu vadītāja, kultūras nama direktors, jauniešu centra darbinieks, students, aktrise...” Smieklī, nepārtraukta darbošanās, īsti uzlādējoša atmosfēra. Mācību gadā noderēs šīs spēles un rotaļas, kurās pati piedalījās.

Vasarā – mazdārziņš, sēnes, ogas, tāpat siena vākšana Sarkaņos pie vīra Aigara mamma.

Ātri, ātri aizsteidzās šī vasara...

Mana piebilde: Iveta kopā ar Liezēres amatiereteātri „Reālisti” uzstājās gan Ozolu, gan Kusas estrādēs „Jāņu dienas nerātībās” un Liezēres norā pēc kapusvētkiem „Pavasara neprātā”. Tev izdevās abas Annas nospēlēt pārliecināti!

Vasarasiespaidos dalījās arī „Aroniešu” aktrises un PII „Sprīdītis” darbinieces Lilīta Kazuša un Ināra Siņicina.

Lilīta:

„Man šī vasara bija silta un saulaina! Varbūt tāpēc, ka daudz laika pavadīju kopā

ar mazdēliņu un mazmeitiņu. Sev zināmās vietās (kuras Lilīta neatklāj) lasīju ogas un sēnes.”

Neparasta man šķita Lilītas un Aivara aizraušanās ar laivošanu. „Vismaz 5 vasaras braucam katrreiz pa savu upi. Šovasar brauciens pa Kurzemes upi Tebru. Man patika. Atvaļinājums beidzies, man prieks, ka darbs saglabājies un jāatgriežas ierastajā dienas ritmā.”

Lilīta vada izglītības darbinieku arod biedrības Kusas „Sprīdīša” un arī pamatskolas tehnisko darbinieku grupai. Tāpat kā „Sprīdīša” vadītāja Silvija bija viena no ikgadējās ekskursijas maršruta organizētājām Kusa – Vestiena – Odziena – Koknese – Pļaviņas – Atašienas skatu tornis – Kusa. Viņa atzīst, ka nav aizmirsies „Preilenītes” pirmizrādes satraukums un arī gandarījums.

Ināra:

Izteiktas loģiskās domāšanas un rīcības cilvēks, ļoti pzinīgs un izpalīdzīgs. „Priecājos, ka šī vasara sniedza iespēju paskatīties uz pasauli mazmeitiņu Ilzes un Ievijas acīm. Neaizmirstams izvērties ceļojums uz Daugavpili un Krāslavas pusi, uz Lietuvu. Spilgtās atmiņas vēl tikšanās ar krievu gleznotāju Jevgēniju Pohoduku un viņa mūzu. Interesanti cilvēki. Šīs vasaras piedzīvojums arī izbraukums uz „Lubāna vilinājumu 2016”, uzstāšanās.

„Preilenītes” pirmizrāde krodzinieces Trīnes lomā – satraucošs un skaists mirklis.

Laila:

„Man vasara sākās jau maijā, kad, tuvojoties mācību gada beigām, visi skolotāji jūtas un izskatās noguruši un tā ļoti „patukšoti”. Piedalījās triju dienu nometnē Ķegumā, kur kopā ar viedu sievieti, grāmatas „Latvietes karma” un „Ar Dievu, karma!” autori Intu Blūmu un citiem līdzīgi domājošiem meklējām sevi, tikāmies ar interesantiem cilvēkiem, guvām enerģiju Valda Atāla interesantajos prātojumos, Kārļa Kazāka dziesmās, visu nakti dziedājām kopā ar Vītoli ģimeni.

Kad beidzās mācību gads Rīgā, vēl divas nedēļas pastrādāju skolēnu vasaras nometnē, tad – prom no putekļiem un dūmiem – uz laukiem!

Neaizmirstams bija Saulgriežu pasākums Cēsīs, kurā vairāk kā simts sievietes pina vainagus, dziedāja Līgo dziesmas, tad veica uguns rituālu.

Īstu latviešu kopības sajūtu guvu Druvienas „Silmačos”, kur kopā ar lielu daļu latviešu vērojām sirdij mīlās „Skroderdienas”, tas nekas, ka nākošā dienā televizorā bija jāpaskatās „aktieri vaigā”, jo skatuve Druvienā bija patālu...

Vienmēr piedzīvojums ir tad, kad ciemos atbrauc māsa Inga no Islandes, neaizmirstams bija vakars Sarmas pirtī, kad mamma un tētis beidzot vienuviet bija sapulcinājuši bērnus un mazbērnus, kas mūsdienās nav tik vienkārši, jo ceļi pasaulē tāli, plaši un vilinoši...

Šovasar piepildīju savu bērnības sapni – nevis vadīju vai strādāju kādā nometnē, bet biju dalīniece... Neaizmirstama bija nedēļa Druvienas skolā, kur meistara Viktora Černoglazova vadībā pati savām rokām izgatavoju etnogrāfisko kokli! Iepriekš internetā biju redzējusi foto, kur to bija darījusi mana maģistratūras studiju biedrene Elīna no Ļaudonas, jautāju viņai – vai sieviete to var? Viņa lakoniski, lai mani nenobiedētu, atteica: „Teikšu – neiespējami tas nav!”

Sen nebiju tik smagi fiziski strādājusi, visu nedēļu deviņiem rītā līdz deviņiem vakarā, citreiz pusnaktij. Ar pusgatavotajām koklēm „nēsājāmieš” pa skolu kā ar bērniem, ka tikai kur nepiesitas, ka tikai nenokrīt, pirmo reizi mūžā virpoju uz koka virpas, strādāju ar kaltiem, bija interesanti! Mana kolēģe pat izdomāja joku – pie visiem citiem bērniem tikt bija vieglāk un ātrāk! Un Rīgā mums ir savs „joku vārds” – „smilšpapīrs”. Bija grūti, bet gandarījums – neapstāms! Tā bija kā meditācija, kā saruna ar sevi. Nākošgad braukšu uz Druvienas nometni, kur kokli māca spēlēt, tā ilgojos pēc lauku skolas mīļuma, atsauktības, dabiskuma atmosfēras!

Sākums un gals!

Vēl kopā ar biedrības „Mēs saviem bērniem” bērniem un vecākiem darbojamies rehabilitācijas nometnē Jumurdas muižā un braucām ekskursijā uz Igauniju. Jaukas dienas, kurās smelties saules spēku un enerģiju.

Protams – pa vidu vēl darbi, teātris, „Mežābeles” mēģinājumi, kāds skumjš, bet brīnumskaists brauciens no Kusas un Ventspili, kur jauki ceļabiedri, jūra un balta jūrmalas smiltis.

Tad – atvaļinājums beidzies, sveika, Rīga, esmu klāt, prieks par silto septembri un cerība sasmelties saules un ūdeņu spēku, ar saviem 24 audzināmajiem 7. klases skolēniem gar jūru pārgājienā dodoties!

Laima:

Islandes bērnu un mazbērnu viesošānās, kas notiek tikai vasarās. Viņu stāsti par gada laikā piedzīvoto. Prieks sagaidot un skumjas, uz gadu šķiroties.

„Preilenītes” pirmizrāde... Šaubas iestu-dējot, prieks, skatoties aktieru spēlēt. Pieda-

līšanās gan Valmieras, gan Liepājas skolēnu teātra festivālos ar improvizatoriem no Ozoliem un Kusas, skaistās atklāšanas un noslēguma ceremonijas, Improvizācijas kursi Mazirbē, jūra, vasaras mītnes, satikšanās ar kolēģiem, jaunu spēļu apguve.

Līgodienas uzvedumi Ozolu estrādē, Pēterdiena Kusā, atjaunotā „Pavasara neprāta” izrāde Liezēres norā.

Esmu pateicīga ne tikai kolēģiem Kusas pamatskolā un Lauteres, Liezēres KN vadītājam Rudītei un Leldei, bibliotekārei Inai par atbalstu, arī Harijam, kurš šogad piedalās teātrī, meitai Lailai, mazbērniem Lindai un Laurim par sapratni un padomu, iestudējot izrādes.

Arī abu pagastu – Liezēres un Aronas – pārvaldes vadītāji, pārējie pašdarbības kolektīvi atsaucaicinājumiem uzstāties kopā.

Labā vasara! Manā vērtējumā.

L. Vanaga

„Aroniešu” vasara

Piedalāmie viss kolektīvs.

22. jūlijs – „Aroniešu” svētki – „Preilenītes” pirmizrāde. Visu sezonu esam gājuši uz to – mēģinājuši, apspriedušies un meklējuši labāko variantu dažādās situācijās.

Patiesi daudz savas izdomas un organizatora spēju dekorāciju veidošanā ieguldīja Vēža lomas atveidotājs Aivars Kazušs, mūs atbalstīja pagasta pārvaldes vadītājs Andrejs Piekalns un un uzņēmējs Beķeris Jānis.

Visi skatītāji bija mīļi gaidīti, bet pirms 45 gadiem Kusas kultūras namā Ādolfa Krama iestudētās „Preilenītes” tēlotāji Velta un Jānis Rungī mums bija īpašs pārsteigums.

Kad mūs uzaicināja parādīt „Preilenīti” Jaunkalsnavā, šo izrādi spēlējām Kusas skolas foajē (paldies skolas administrācijai par atļauju, garderobistei Ligitai Začai par uzkopto telpu un skolas saimniekam Aigaram Breidakam par palīdzību), jo lietus neļāva pamēģināt uzstāšanos estrādē. Bijām iepriecināti par kušeniešu atsaucību, aizkustināti, ka skatītāju vidū bija Marija Reinšmite, kas pirms 45 gadiem (kā pašlaik Sarma Dzene) tēloja krodzinieka audzumeitu Anci.

Arī Silapuķes lomas atveidotājs Aivis Mizuks spēlēja lieliski (kā nekā skatītāju rindās viņa mamma Margarita, draudzenes, draugi, mājas kaimiņi). Lilta un Aivars Kazušī, Ināra Siņicina, Aina Spūle, Sarma Dzene, Gunārs Andersons, Harijs Vanags – arvien aizrautīgi un atbildīgi aktieri. Žēl, ka jau 3 izrādēs darba dēļ nav varējusi piedalīties kolorītā Dārta – Ruta Krasovska, tādēļ Liezērē, kad pārējiem bija otrā izrāde, Aina Spūlei – pirmizrāde Dārtas lomā. Esmu pateicīga Jums, Aina un Ruta, ka nebijāt lepnas un iedomīgas un iestudējāt abas vienu lomu. Tā kā novada amatierteātru skate tikai pavasara pusē, vismaz reizi mēnesī kaut kur jāuzspēlē, tādēļ sevi parādīt varēsiet vēl abas.

Augusta sākumā tradicionāli piedalījāmie „Lubāna vilinājumā 2016”, parādot A. Berbeles viencēlienu „Zigmunda

Turpinājums 12. lpp.

Sestdien
24. Septembrī
9:00

Rudens Gada Tirgus

Kusā pie Sporta zāles

Laipni aicināti visi pārdot un
pirkt grībetāji

Vairāk informācijas - Ina 26128485

"Rudens skrējieni Aronas pagastā"

2016. gada 24. septembrī
Pulcēšanās un starts estrādē

Sacensību programma:

12 00 – 12 30 Bērnu skrējieni 1 km distance
13 00 Starts skrējienam 5 km un 10 km distancēs
Ap 15 00 Apbalvošana

Dalībnieki un distance:

- 2006. g. un jaunāki veic 1 km garu distanci
- 2005. g. – 1996. g. veic 5 km garu distanci
- 1995. g. – 1976. g. veic 5 km garu distanci
- 1975. g. un vecāki veic 5 km garu distanci

10 km distanci var veikt jebkurš dalībnieks, kurš nepedalās 1 un 5 km distancē.

Visās grupās tiek atsevišķi vērtētas sievietes un vīrieši.

Dalībnieki skrējienam piesakās sacensību dienā.

Stikāka informācija – 26325924 (Vents)
Nāc un piedalies!

terapija”, šeit „Aroniešus” pārstāvēja Gunārs Andersons, Aivis Mizuks, Ināra Siņicina un Aina Spūle. Telefona zvani no Gaigalavas draugiem apliecināja, ka bijāt patikuši, īpaši Gunārs, kurš iekaro gan Gaigalavas, gan Nagļu dāmu simpātijas.

Gaigalaviešu prasme sarīkot svētkus, sirsniņgi sagaidīt, ezera burvība un atraktīvie pasākumi tā krastā – mūsējiem jauks šīs vasaras piedzīvojums.

Sezonas noslēgumam un jaunas sānkumam – jautrais amatierteātru saiets Lie-

zērē „Uz pilnu banku!”, kurā ir viena otra vairāk cēlienu luga un arī dzīvespriecīgi, asprātīgi skeči, mēs mācāmies un parādīsim „Rugāju izcelsmes un Lubānā parādīta” Nelaimīgo piektdienu”.

Režisore **Laima Vanaga**

Vasara „bez cipariem”...

Jau ceturto mēnesi pagasta pārvaldes galvenās grāmatvedes krēslā – jaunā Vita Lepere, un Inese Vilcāne – mūsu ilggadējā galvenā grāmatvede – izvēlējusies pirmspensijas gadā atpūsties.

Kā vienmēr mierīga, smaidoša un laipna sagaida mani „Lejzemnieku” durvīs. „Lejzemnieki” Ineses vectēva celta māja (pagājušā gadsimta 30. gados), uz kuru bērniībā atnākusi mamma ar abiem bērniem.

Daudz ziedu, jo līdzās krustvārdu mīklu minēšanai puķes ir Ineses aizraušanās. Pagalmā Egija ar jaunāko no mazbērniem Dāvīti uz rokas. Egija atsākusi audzinātājas darbu PII „Sprīdītis”, tādēļ mazais Dāvis bieži paliek ar vecmāmiņu Inesi, jo pie bērnodarza pieradinās pamazām.

Pati Inese izaudzinājusi savas „trejmeitiņas” – Litu, Madaru un Egiju, Dāvis ir viņa piektais mazbērns.

Vecākā meita Lita dzīvo Anglijā, vada privāto skaistumkopšanas salonu, Litas dēlam Tomam jau 21 gads, bet jaunākais Nayans četrgadīgs un šoruden sāks mazā skolēna gaitas. Madara Norvēģija darbojas apkopšanas servisā. Madaras meitenes Katrīna un Linda šovasar ciemojušās „Lejzemniekos”.

Inese meitas apciemojusi arī ārzemēs.

„Kas kādreiz varēja iedomāties, ka viena ceļošu uz Angliju vai Norvēģiju,” smaida viņa.

Uz manu jautājumu, kāpēc atstāja galvenās grāmatvedes darbu, Inese atbild: „Lai strādā jaunī! Un gada pārskats jo gadus, jo kļūva apjomīgāks un šķita sarežģītāks... Tagad vēl esmu pietiekoši spirta un vesela, lai aizbrauktu ekskursijās.” (pēdējais jaukais brauciens kopā ar bērnodarza kolektīvu 27. augustā no Ku-

sas caur Ērgļiem, Koknesi, Pļaviņām līdz Atašienai).

Kopā atmināties Ineses ceļu uz „ciparu pasauli” – grāmatvedību. Savu laiku absolvējusi Grostonas pamatskolu, Veltas Randeres audzināmajā klasē. Matemātika bijusi sirdij vistuvākā, tādēļ izvēlējusies Jēkabpils ekonomisko tehnikumu, lai kļūtu grāmatvede, šeit mācoties gan teātri spēlējusi, gan dzejoļus runājusi. Pēc tehnikuma beigšanas jauno speciālistu sadale, bet Inesei atgriešanās dzimtajā pusē, darbs kolhozā „Arona”, „Viesienas padomju saimniecībā” un PMK-19.

Tad no 1992. gada novembra Aronas pagasta pārvaldē, kur strādājusi pie diviem pārvaldes vadītājiem – Ulda Lielvaloža un Andreja Piekalna, nācies apgūt arī datora noslējumus. Mērķtiecīga izvēle, apzinīgs un krietns darbs.

Vēl Inese pastāsta: „Kad abi ar vīru Ēriku audzinājām savas meitiņas, pašdarbībā nepiedalījās, ieinteresēta skatītāja esmu vienmēr.” Diemžēl, kā daudzas lauku sievietes, viņa ir palikusi viena, spēku uz dzīvesprieku rod bērnos un mazbērnos, ziedos un žurnālos, dzīvē saskaņā ar dabu un „Lejzemnieku” mieru.

Pagasta senioriem viņa novēl: „Prieku, veselību, enerģiju un smaidu sejā!”

TRADĪCIJAS

*Trīs Miķeļi bungas sita
Vārtu staba galiņā;
Nākat, meitas, skatīties,
Kur sitās maizes tēvi.*

► **MIĶEĻI** 29. septembrī svinēti kā ražas svētki, kuros godināts Jumis – auglības un pārpilnības simbols.

Miķeļi iekrīt dabas un lauku veltēm visbagātākajā gadalaikā, un tie ir pielīdzināmi arī ražas svētkiem.

Saskaņā ar ticējumiem labībai šajā laikā jau bija jābūt nopļautai un savestai zem jumta.

Senatnē ... Miķeļa dienā zemnieki pēc sentēvu paražām ziedoja vasku, sviestu, maizi, sieru, gaļu, vilnu un naudu.

Mūsdienās Miķeļdiena asociējas tikai ar rudens gadatirgiem, bet tas nebūtu pareizi, jo tie pēc savas būtības ir ražas svētki ar savām

tradīcijām, ticējumiem, paražām, rotaļām un ēdieniem.

Uz svētku galda noteikti vajadzēja būt gaļai, tāpēc kāva aunu, āzi vai, visbiežāk, sivēnu, kas barots īpaši šai dienai un nosaukts par Miķeli. Senajā laika skaitīšanas sistēmā Miķeļi iezīmē rudens saulgriežus, kas ieskandina ziemas laiku.

Ar Miķeļdienu saistīti daudzi un dažādi latviešu ticējumi:

- Līdz Miķeļiem vajag visu novākt – tad sniega vārti vaļā.
- Miķeļu rītā nav jākuļ – tad peles klausās un, kur dzird kuļam, tur aiziet ziemā dzīvot.
- Miķeļa dienā nedrīkst no meža nest mājās – tad žurkas un peles apstāj.
- Miķeļa dienas vakarā jāraugās, lai govīs nenes mājā aiz lūpas zāļu kušķīti – tad ienes mājā badu.

- Ja Mikāli vēl ozoliem zīles – būs dziļi Ziemassvētki.
- Ja priekš Miķeļiem lapas nobirst – priekš Jūrģiem ziedēs ievas.
- Ja lapas nobirst pirms Miķeļiem – būs silts un agrs pavasaris, ja pēc – vēls un auksts.
- Ja Miķeļa diena un nakts ir miglaina – būs laba vasara; ja sausa un auksta – slikta vasara.
- Cik nedēļas pirms Miķeļiem koki nodzeltē – tikpat nedēļas pirms Jūrģiem zāle dīgs.
- Ja dzērves aiziet pirms Miķeļiem – nākamajā gadā būs labi mieži.
- Ja kāpostus skābē Miķeļa dienas nedēļā – tie labi stāv, bet ir rūgti.
- Ja Miķeļos vilnas cimdā ieliek karstu ķieģeli un ar to ieberzē jauniem zirgiem zobus – tie aug stipriem zobiem un veselīgi.
- Kas Jumi ēd, tam dvīņi dzimst.

- Ja saimnieks Jumi atrod, tad gaidāma bagāta nākamā raža.
- Ja Miķeļos līst lietus, būs silta vasara.
- Miķeļa dienā sākas zemes guļas laiks.
- Miķeļa dienā pušiem jāved brīvas meitenes pie krāsns sildīties. Šis tiek uzskatīts par kāzu laiku.
- Līdz Miķeļiem visām labībām jābūt jau zem jumta. Tad Miķelis staigā apkārt un visu apskatās. Ja kas vēl nenokopts, jāpastaidezas, jo Miķelis var uzsūtīt sniegu un salu (LTT 20616.)
- Miķeļdienā jāskatās vai govīs nāk mājā ar zāli mutē vai bez tās. Ja ir zāle mutē, tad govīm pietrūks ēdamā (LTT 20675.)
- Jumīti jātur kādā slepenā vietā. Ja pieliek naudu klāt, tā dubultojoities.
- Miķeļu rītā nedrīkst daudz trokšņot – ne malt, ne kult, ne ko cept, jo tad peles dzird, ka mājās ir pārticība un nāks ziemeļi uz šejieni.
- Pašā Miķeļu dienā ar žagaru jāizsit visi mājās kakti, dzenot it kā prom to, kas māju apsēdis. Ne tikai peles, tai skaitā arī prusaki, blaktis vai skudriņas. Tad žagars jāiznes līdz kādam krustojumam, jāmet pāri, un jānāk mājās neatskatoties. Tad peles netiek ceļam pāri.
- Var arī peles aicināt uz Miķeļtirgu prom no mājām. Iet un sit pa ceļa malu ar spieķi.
- Otrā dienā pēc Miķeļtirgus bērniem dots īpašs tirgus piens, savārtis kopā ar īstu, dzīvu alu. Uzskatīja, ka tādejādi bērni uzņēma pietiekami daudz D vitamīna.
- Ļoti sens ir ticējums, pirms sēsties pie svētku galda, saimnieks palien zem tā, jautājot, vai kāds viņu redz. Klātesošajiem jāsaka, ka neredz. Saimniekam jāatbild 3 reizes, lai Dieviņš šajā gadā dod to vai ko citu tik daudz, ka viņu aiz tā neredz. Tad saimniekam pirmajam jābauda svētku cienasts.
- Laikam līdz Mārtiņiem raksturīga ir mīklu minēšana. Ir beigusies lielā steiga ar lauka darbiem, beidzot var nedaudz atpūsties, un vakaros notikusi saimes mīklu minēšana. Kas visvairāk uzminējis, tas visu gadu būs viedīgs un atjautīgs. Kam neveicās minēšanā, tas saukts par kaila zirga jājēju.
- Savukārt nedēļu pirms Miķeļiem sauca par Dzelzu nedēļu. Šajā laikā tika skābēti kāposti, jo šajā laikā tie vislabāk rūgst.
- Vēl ap Miķeļiem un rudenī vispār, izdarot kādu darbiņu, jāatsēstas, tad **darbs** vairs nekarāsies kā akmens kaklā.

(Pēc <http://klproject.lv/atzimesim-mikeldienu>)

► MĀRTIŅI

10. novembrī, Latvijā tiek svinēta Mārtiņa diena.

Mārtiņi latviešu gadskārtu paražās ir svinama diena, un tā iezīmē rudens beigas un ziemas sākumu.

Aprakstos par folkloru sastopami dažādi svētku nosaukuma – Mārtiņu vai Mārtiņdienas – skaidrojumi. Nepārprotami ir tas, ka gadskārtu svinamās dienas vienmēr ir bijušas ciešā sakarā ar zemkopju darba secību, kuru noteica attiecīgā gadalaika dabas apstākļi. Mārtiņi noslēdza garu un smagu darba posmu, kas sākās ap Jēkabiem ar rudzu plauju un tad turpinājās pēc Miķeļiem, padarot atlikušos rudens darbus, kamēr zeme nav aizgājusi pie miera.

Līdz Mārtiņiem bija jābeidz rudens aršana un kulšana, lai nosvinētu arī apkūlības. Pēc Mārtiņiem beidzās arī pieguļas un ganu laiks. Par darbiem, kas jāpadara līdz Mārtiņiem, stāsta daudzi latviešu ticējumi.

Līdz Mārtiņiem jāapar zeme, jo pēc Mārtiņdienas tā dodas atpūtā, ja to traucē nekāda nekāda raža. Pēc Mārtiņdienas neņāj pieguļā, jo tad zirgus plēš vilki, kam šai laikā atļauts darīt, ko grib.

Arī par laika vērojumiem Mārtiņdienā stāsta daudzi ticējumi. Piemēram, ja Mārtiņos sniegs uz jumtiem, būs gara ziema. Ja Mārtiņdienā ir miglaina, tad ziema būs silta. Ja Mārtiņa diena ir jauka un skaidra, tad ziemā būs liels sals, ja Mārtiņa dienā salst, tad ap Ziemassvētkiem būs silts laiks, vai ja Mārtiņos zosis pa ledu iet – Ziemassvētkos tās peldēs pa ūdeni.

Dainās tiek minēts, ka Mārtiņu galdā celti plāceņi, medus, alus, dažādi gaļas ēdieni un, protams, Mārtiņu gailis.

Mārtiņdienai raksturīga arī zilēšana, kad jaunās meitas varēja uzzināt sava nākamā vīra izskatu.

Ar Mārtiņiem sākās budēļos iešana, kas turpinājās visu ziemu līdz pat Meteņiem. Budēļos ejot, cilvēki ar pārgērbšanos attēlo dažādus zīmīgus cilvēkus, dzīvniekus, meža zvērus vai lietas. Budēļu vidū parasti redzama garā sieva, mazais vīriņš, kaza, dzērve, vilks, lācis, dzirnas, labības stabiņš un citi.

Budēļi sāk savas gaitas Mārtiņos, iedami no sētas uz sētu, svētību nesdami, un tāpēc visur gaidīti. Katrā sētā viņi ierodas ar jautriem priekšnesumiem, dejām, rotaļām un dziesmām, par ko saņem no saimnieces cienastu.

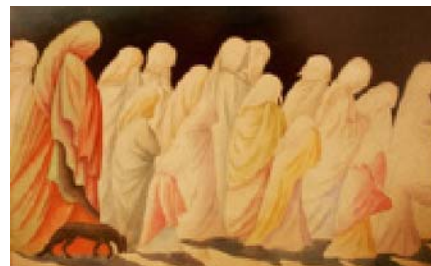
Mārtiņdienas latviešu tautas ticējumiem.

- Melderim jāsvētī Mārtiņa vakars, jo tad dzirnavas atpūšas. Akmeņiem jābūt paceltiem, lai svētība var dzirnavās ieiet.
- Ja Mārtiņa diena jauka un skaidra, tad ziemā būs liels sals.
- Ja Mārtiņa diena ir miglaina, tad ziema būs silta.
- Ja Mārtiņa dienā salst, tad ap Ziemassvētkiem būs silts laiks.

- Ja Mārtiņa diena iekrīt vecā mēnesī, tad lopu barība nav sāfīga un lopi to daudz ēd.
- Mārtiņa vakarā meitām visus apģērba gabalus vajag atstāt uz grīdas – kas naktī tos pacels, būs īstais brūtgāns.
- Mārtiņa vakarā meitas ēd siļķes galvu. Kas naktī dos ūdeni dzert, tas būs brūtgāns.
- Mārtiņa vakarā vīrieši iet pa ciemu, kažokus otrādi apgriezuši un apjozuši ar no salmiem pītām jostām. Viņi tā iet bērnu baidīt, lai mācās un vecākus klausā.
- No Mārtiņiem līdz Ziemassvētkiem jāstāsta pasakas un jāmin mīklas — tad labi barojas cūkas. (<http://www.diena.lv/latvija/zinas/sodien-latvija-svin-martina-dienu-13977207>)

VEĻU LAIKS

*Zemes māte pati stāv pie vārtu,
Pelēks vaigs un smagi acu plaksti,
Priekšauts pilns tai rudu miklu smilšu.
Velku elpu – tikko ceļas krūts –
Bālu miglas rozi smaga roka plūc,
Zemes māte sprauž pie manas krūts.
(Zinaīda Lazda.)*

Kad veļi čīkstina durvis

„Katrū gadu oktobra mēnesī viņi izrīkojuši mirušo dvēseļu mīlojamos svētkus, kad sataisījuši visādus ēdienus, nolikuši tos kādā istabā zemē. Tur iegājis pats saimnieks un, rādāms mirušiem uguni, saucis viņus pie vārda un aicinājis ēst un dzert. Ja šis uguns rādītājs esot redzējis kādas dvēseles, tad viņš vēl droši visu gadu nodzīvojo. Kad nu domājis, ka dvēseles jau diezgan ēdušas, tad viņš uz sliekšņa pārcirtis ar cirvi uguns rādāmo skalu, jo esot diezgan ēdušas un dzērušas. Bet. Lai ejot pa ceļu, nevis pa rudzu lauku, ka nesamazinot saknes un lai nākamā gadā neizcētos neraža.” (P. Einhorn, 1649.)

Tautā par veļu laiku (garu laiku, dievainēm, Dieva dienām, zemlikām, tēvu dienām, paminkām) pieņemts uzskatīt laiku starp Miķeļiem un Mārtiņiem. Dažviet Latvijā veļu mielasti ir rīkoti ne tikai rudenī, bet arī Ziemassvētkos, Meteņos, Lieldienās un Jurģos. Saskaroties ar kristīgās baznīcas tradīcijām, veļu mielastus sāka rīkot Visu svēto dienas vakarā (naktī no 1. uz 2. novembri).

STĀRĶA NESUMS

Liec, Laimīte, baltu ziedu
Mazajā rociņā,
Lai ir balta tā dzīvīte,
Kura būs jādzīvo!
(L.t.dz.)

Aronas pagastam reģistrēti jaundzimušie:

ALĪSIJA DILEVKA dzimusi
13.06.2016. vecākiem Edmundam
Dilevkam un Ilvai Kuzminai
**ARTŪRS KĀRLIS SUDĀRS un
JĀNIS JĒKABS SUDĀRS** dzimusi
05.08.2016. vecākiem Kristapam
Sudāram un Simonai Šņucītei-Sudārei,
MARTA PETROVSKA dzimusi
17.08.2016. vecākiem Dāvim
Petrovskim un Loretai Vernerei.

Uzskati, ka mirušo dvēseles rudens pusē
atgriežas uz zemes, un tādēļ ir jālūdz par
to mieru, sakņojas daudzu tautu paražās.
Mums ļauts tiem ticēt vai neticēt, paturēt
prātā vai ļaut nogrimt nebūtībā, taču
vajadzība pēc mirkļa, kas ilgst vienu sveces
mūžu, caurvij gadsimtu gadsimtus.

Aicinām iedegt svečītes savu tuvinieku piemiņai

Skāķu kalna kapos 24. septembrī plkst. 18.00
Līdēres vecajos kapos 1. oktobrī plkst. 17.00
Līdēres jaunajos kapos 1. oktobrī plkst. 18.00

ARONAS PAGASTA PĀRVALDES IZDEVUMS

Izdevēja adrese: Aronas pagasta
pārvalde, Kusa, Melioratoru iela 3,
Madonas novads, LV-4847
Avīzes redaktore – Laima Vanaga,
palīgi: Ina Cimere, Aina Spūle,
Rudīte Prikule, Dzidra Petrova,
Valda Aroniete,
Lolita Tipaine, Laila Jēkabsone.
Reģistrācijas apliecība Nr. 310.
Metiens 400 eks.

Par rakstu saturu un faktu precizitāti
atbild raksta autors.

Iespiests SIA Erante, Madona,
Saieta lauk. 2, LV-4801

NEPALIEC MĀJĀS

CIENĪJAMIE PAGASTA IEDZĪVOTĀJI!

Tiek organizēts brauciens uz
Rēzeknes koncertzāli „Gors”, kur
26. novembrī plkst. 17.00 notiks
Ulda Stabulnieka
piemiņas koncerts
„70 gadi kopā ar Latviju”

Koncertā muzicēs Latvijas Universitātes
absolventu koris “Jubilate”, Rēzeknes
novada jauktais koris “Ezerzeme”,
Rēzeknes pilsētas sieviešu koris “Me-
dicus”, J. Ivanova Rēzeknes mūzikas
vidusskolas Mūzikas skolas bērnu koris
un solisti Ieva Akuratere un Juris Hiršs.
Koncertā skanēs Ulda Stabulnieka
dziesmas „Barons”, „Paliec un neaiz-
ej”, „Piesaukšana”, „Rīga”, „Tu esi”,
„Pērles”, „Varbūt”, „Melodija”, „Tik
un tā” un citas.

Koncertu vadīs Liene Jakovļeva.

Bilētes cena 5,00 EUR (4. un 6. rinda)

Ceļa izdevumi aptuveni 6,00 EUR.

Pieteikties un naudu iemaksāt līdz

1. oktobrim.

23. decembrī plkst. 19.00

Madonas kult. namā

koncerts

„Kā man tevi sasildīt”

Komponists **Jānis Lūsēns**, turpinot
pērn iesākto tradīciju, arī šogad veido
jaunu Ziemassvētku programmu. Kom-
ponists vienkopus pulcējis divus lielisku
un spēcīgu balsu īpašniekus – **Andri
Ērgli** un **Anniju Putniņu**. Piedaloties
izcilajam vijolniekam **Raimondam
Ozolam**, zvanu ansamblim **Primus**,
Jāņa Lūsēna instrumentālajai grupai
un pilsētu labākajiem **korim**, top prog-
ramma „KĀ MAN TEVI SASILDĪT”.

Bilētes cena 12,00 EUR.

Pieteikties un naudu iemaksāt līdz

15. oktobrim.

Uz koncertu nokļūšana pašu ziņā.

**Lūdzu pieteikties savlaicīgi, jo biļešu
skaits ierobežots!**

tel. 26531050 – Rudīte

IEROSINĀJUMS

Lūdzu rast iespēju izvietot norādes
uz Līdēres un Skāķu kalna kapsētām.

Paldies avīzes veidotājiem!
**Nākošo pagasta avīzes numuru gaidiet
uz 18. novembra svētkiem.**

Turpinājums no 13. lpp.

Veļus – mirušo senču garus, sauca arī
par ilģiem, leļiem, urģučiēm, raudāciēm, ve-
cīšiem, vecajiem, paurīšiem, ļauķiem, ēniem,
māžekļiem, māņikiem. Veļu laikā nevērpa
vilnu, nedzina vadžus, ne pirka, ne pārdeva,
neveda lopus projām no mājām un netrokš-
ņoja. Tumšais laiks pirms ziemas saulgrie-
žiem ir laiks, kad veļu valstība pienāk vistu-
vāk zemei, kad cilvēkam uzglūn vislielākās
briesmas. Ne velti senie latvieši šos neomu-
līgos vakarus pavadīja, minot mīklas, sacerot
pasakas. Mīklu minēšana simbolizēja gais-
mas atdzimšanu, tumsas spēku pieveikšanu
un saules uzlekšanu. „*Ļaudis bija laimīgi
vakaros, kad, aizdedzinājuši mājas lampiņas
un iesprauduši mūra augšās degošus skalus,
mazus darbus darīdami, tie varēja kļusu sar-
runāties, jo bija pienācis lielais veļu laiks,
kur visi āri bija pilni mirušo dvēselēm,*” tā E.
Virza rakstīja par „Straumēniem”.

1598. gada jezuītu ziņojumā no Latga-
les stāstīts, ka šeit veļu mielastā piedalījusies
visa saime, laiku pa laikam palejot zem galda
nedaudz ūdens veļiem. Mielasta laikā dedzi-
nātas sveces, atlikušais ēdiens aiznests uz ka-
piem. Cetur ēdiens tika atstāts rijā, nākamajā
dienā to pārnesot uz istabu, kur to svinīgi
baudījusi visa saime.

Veļus mielo ar ēdieniem un dzērieniem
(drīzāk – to smaržu, jo tai ir ciešs sakars ar
veli – emocionālo vēlmju augumu). Dievai-
nēs veli cenšas izraisīt kāri pēc zemes labu-
miem. Indieši atzīst, ka vēlme garšīgi paēst
ir visnoturīgākā un spēcīgākā cilvēka vēlme,
kas raksturīga visiem vecumiem.

Pirmā Visuma laiktempa daļa ir visiem
redzamā šīsaulē, kas aptver īstenību – pa-
sauli, otrā – viņsaule, kura dzīvam cilvēkam
nav tieši ne saredzama, ne uztverama. Šī
citurieni ir atšķirīga, jo tas ir cits esamības
stāvoklis. Cilvēki tic, ka tuvinieki, kam bijis
no šīs saules jāšķiras, nav pavisam zuduši, ti-
kai aizgājuši viņsaulē, kur turpina dzīvot citā
esamībā.

(Pēc <http://www.rezeknesbiblioteka.lv/index.php/centrl-biblioteka/izstazu-apskati/289-velu-laiks>)

MŪŽĪBAS BALSS

*Katrs sava likteņa ziņā,
Viens vien mūžs
Mums katram dots.
(D. Avotiņa)*

Reģistrēti mirušie:

DZIDRA LELE mirusi 13.07.2016.
86 gadu vecumā,

MODRIS DAUGMALIS
miris 17.08.2016. 75 gadu vecumā,

JURIS PINKA miris 07.09.2016.
71 gada vecumā.

